

De gefilmde

Officier Roland Knobbout over de "Scheveningse dakmoord"

steekpartij

Meer dan een miljoen keer is het filmpje op internet bekeken: de “Scheveningse dakmoord”. Een buurman filmt de laatste minuten van Pascal Triep, kort nadat deze door een zestienjarige buurjongen is neergestoken. ‘Dankzij het internet kregen we er duizend detectives bij’, kijkt officier van justitie Roland Knobbout terug.

Roland Knobbout:

‘De familie heeft van hun rechten gebruik gemaakt en dat heeft hen goed gedaan’

Op 29 januari 2007 overlijdt de 25-jarige Pascal Triep na een messteek door zijn bovenbuurjongen. Het gebeurt bij de woning van zijn moeder in Scheveningen. Pascal is op het dak van een uitbouw in de tuin geklommen en gooit met spullen richting de bovenburen, die op een aangrenzend dak hun balkon hebben. Pascal stoort zich er aan de troep op het dak van zijn moeder, omdat zij daar last van heeft en bang is dat er lekkage zal ontstaan. De bovenbuurman staat op zijn balkon. Een van zijn zoons, de zestienjarige Danny-Boy, pakt een mes uit de keukenla en stormt het balkon op. Over de balkonreling springt hij op het dak waar Pascal staat, en maakt stekende bewegingen. Dan vallen Danny-Boy en Pascal samen van het dak in de tuin beneden. Danny-Boy klimt weer omhoog; Pascal blijft liggen. Dit is het moment waarop een buurman begint te filmen met zijn telefoon. Het staat nog steeds op internet. We zien Pascal opstaan, moeizaam een paar passen doen en in elkaar zakken. Intussen staat een andere bovenbuurvrouw op haar balkon de was op te hangen alsof er niets aan de hand is. De bovenbuurman staat op het dak met een jongen, naar later blijkt zijn andere zoon C. Einde film. De zaak staat bekend als de “Scheveningse dakmoord”, hoewel het in feite om doodslag ging. ▶

Social media

'Uit alle macht hebben we geprobeerd te voorkomen dat het filmpje op internet terecht kwam', zegt Roland Knobbout, officier van justitie in Den Haag. 'Ik vond het onethisch tegenover Pascal en zijn nabestaanden. Het zijn schokkende beelden. Ook de advocaten van Danny-Boy en zijn vader, die ook verdachte was maar is vrijgesproken, verzetten zich ertegen. Toch heeft het AD het geplaatst, twee dagen na Pascals overlijden. Vervolgens is het op Geen Stijl terechtgekomen en heeft het zich via YouTube verspreid. Er is veel ethische discussie over gevoerd, onder meer bij Pauw en Witteman: kun je zoiets laten zien of niet? De meningen waren verdeeld. Toen ons bleek dat de moeder van Pascal er geen bezwaar tegen had hebben wij ons verzet laten varen. Aan de ene kant hebben het filmpje en de daarop volgende reacties via het internet ons enorm geholpen. De film heeft feiten vastgelegd. Via de reacties hoorden we meer dan we anders gehoord zouden hebben en we hebben met het onderzoeksteam ook zelf op sites gereageerd. We vroegen getuigen om zich te melden en we zochten informatie. De andere kant van de medaille is dat verschillende getuigen na het zien van het filmpje hun verklaring hebben bijgesteld. Het speelde zich af in een buurt waar politie en justitie niet direct populair zijn. Na het filmpje waren sommige feiten zo duidelijk dat mensen toch gingen verklaren, of anders gingen verklaren dan ze eerst hadden gedaan. Bovendien hadden veel mensen hun mening klaar op basis van het filmpje. De buurman en zijn zoon C., te zien op de film, waren via social media al veroordeeld voor moord, terwijl het onderzoek nog in volle gang was.'

Behalve discussies naar aanleiding van het filmpje was er meer te doen op internet. De verdachten lieten van zich horen en de nabestaanden van Pascal richtten een rouwwebsite op. Knobbout: 'De ouders, wier leven nog steeds wordt beheerst door de dood van hun zoon, zijn door alle media-aandacht tegen wil en dank een soort bekende Nederlanders geworden.'

Ontsnapt

Aanvankelijk leek het erop dat Pascal alleen van het dak op een hekje was gevallen, omdat de fatale wond in zijn hartstreek vooral inwendig bloedde. Al snel bleek dat het een gecompliceerde zaak was waarbij niet duidelijk was wat er precies was gebeurd. Dus startte een halve dag na het misdrijf een TGO van vijftien rechercheurs, onder leiding van Knobbout. 'Het TGO heeft uitstekend werk verricht. Ik wil daarbij graag met ere de onlangs overleden Rik Schaap van de Politie Haaglanden noemen', zegt Knobbout.

Sporenonderzoek, veel getuigenverhoren, een buurtonderzoek en het natrekken van CIE-informatie hoorden daarbij. 'Het was, ook door de enorme media-aandacht, voor ons lastig opereren. Getuigen verklaarden wisselend, CIE-informatie bleek niet hard te maken, het mes was schoongemaakt en verstopt.' Op 4 oktober 2007 brak het moment van de zitting aan. Knobbout koos voor toepassing van het jeugdstrafrecht. 'De verdachte was pas zestien en bovendien zowel door een psycholoog als door een psychiater verminderd toerekeningsvatbaar verklaard. Gezien de omstandigheden eiste ik wel de maximale straf: twee jaar jeugddetentie. Verder eiste ik de maatregel Plaatsing in een Inrichting voor Jeugdigen, PIJ, jeugd-TBS.'

De rechtbank legde de verdachte een jaar jeugddetentie op en de tenuitvoerlegging van een eerdere voorwaardelijke straf van twee maanden, want hij zat op het moment van zijn daad in twee proeftijden van eerdere veroordelingen. Ook kreeg hij jeugd-TBS. Die maatregel duurt maximaal zes jaar. 'Dus binnen afzienbare tijd komt hij weer vrij', zegt Knobbout. Bijna was Danny-Boy al op vrije voeten geweest, want in 2010 is hij twee keer tijdens een verlof ontsnapt

Impact

Twee dagen na het misdrijf stonden schokkende beelden ervan op internet. Tevergeefs probeerden het OM en de advocaten van de verdachten het filmpje te laten verdwijnen. De beelden zorgden voor een enorme publiciteit. Velen bemoeiden zich met het opsporingsonderzoek, hadden hun oordeel klaar en uitten zich via internet. Het leverde ook veel extra informatie op. Knobbout: 'Wat er op internet gebeurde had een enorme impact op de zaak, met voor- en nadelen.'

maar weer gevangen genomen. Wat hij ook deed tijdens zijn detentie: medewerkers van Forensisch Centrum Teylingereind bedreigen en een ravage aanrichten. Ook voor deze feiten werd hij in oktober door de rechtbank veroordeeld. Verder moet hij de begrafeniskosten vergoeden en de schade die hij heeft aangericht, totaal bijna tienduizend euro.

Actieve houding

De ouders en de zus van Pascal zijn actief betrokken geweest in het strafproces. 'Ik ben ervan overtuigd dat een actieve proceshouding slachtoffers en nabestaanden helpt bij de verwerking', zegt Knobbout, die destijds voorzitter was van het Slachtoffer Informatiepunt Den Haag, SIP. Het SIP is een voorloper van de huidige slachtofferloketten. Slachtoffers hebben nu bij ieder gerecht een centraal punt waar zij naar toe kunnen en van waaruit zij informatie en begeleiding krijgen. 'Meerdere keren heb ik gesproken met de ouders en de zus, Denise. Pascals moeder wilde dat de dader levenslang zou krijgen. Ik heb aangegeven wat de kansen waren voor een veroordeling en welke straf verwacht kon worden. Door persoonlijk contact is over en weer respect en waardering ontstaan. Denise heeft gesproken tijdens de zitting, omdat zij daartoe beter in staat was dan haar ouders. Ze heeft het leven van haar broer geschetst en laten zien hoe zeer zij hem missen. Dat was indrukwekkend.' De familie van Pascal is nog steeds actief op het internet. Zijn moeder heeft zich aangesloten bij Aandacht Doet Spreken, een contactgroep voor lotgenoten, en is daarin heel ondernemend. De rouwwebsite is blijven bestaan. Knobbout: 'Het filmpje overkwam de familie en ons als onderzoeksteam, en iedereen moest een manier vinden om ermee om te gaan. De familie is steeds actiever geworden, ze hebben van hun rechten gebruik gemaakt en dat heeft ze goed gedaan. Wij kregen er duizend detectives bij, werden voor de voeten gelopen door allerlei semi-journalisten die ons voor wilden zijn, maar de film leverde ons wel extra informatie op. Bovendien was de ernst van de situatie iedereen duidelijk, ook de rechtbank. Filmbeelden zeggen soms meer dan woorden.' ◀

Tekst: Henriette van Wermeskerken
Foto's: Wim van der Spiegel

'Wat mij betreft spreken slachtoffers in iedere strafzaak'

ROLAND KNOBBOUT:

Roland Knobbout werd in 2002 officier van justitie in Den Haag, na een carrière bij de Belastingdienst en bij het Ministerie van Financiën. Hij heeft zich altijd om slachtoffers bekommerd. 'Vroeger bracht het strafproces vooral extra leed toe: secundaire victimisatie. In 2005 is het Slachtoffer Informatiepunt opgericht. Wij hebben alle organisaties bij elkaar gezet: OM, politie, Slachtofferhulp Nederland en het Schadefonds Geweldsmisdrijven (SGM). Een centraal punt voor slachtoffers is essentieel. Met de slachtofferloketten is dit model vorig jaar landelijk ingevoerd.'

Als het aan Knobbout ligt krijgen slachtoffers een grotere rol in het proces. 'Je hebt meestal maar een kwartiertje spreektijd, alleen in ernstige zaken en alleen over de gevolgen voor jezelf. Wat mij betreft spreken slachtoffers in iedere strafzaak en mogen zij ook iets over de straf voor de dader zeggen. In sommige landen werkt het al zo. Er is veel bereikt, maar nog niet genoeg.'